

206

May 1919

ДОБРО И ЗЛО КАТО ПОСЛЕДСТВИЕ ОТЪ
ИЗПЪЛНЕНИЕ ИЛИ ЗАБАВЯНЕ.

СИЛА И БЕЗСИЛИЕ НА ЧОВЪКА.

ПРОИЗХОДЬНА ДОБРИТЬ ИЛОШИ ПОСЛЪДСТВИЯ.

IX година.

15 школна лекция на І.мл.ок.сп.кл.
20.XII.1929.г. ПЕТЬКЪ. 6.ч.с.

ИЗ ГРѢВЪС.

ДОБРО И ЗЛО КАТО ПОСЛЕДСТВИЕ ОТ ИЗПЪЛНЕНИЕ ИЛИ ЗАВАДЯНЕ.

Тайна молитва.

(много отсятствуватъ, заменени съз.)

Споредъ правилата имаме още 10 минути да чакаме, и ще се затворятъ вратата на Царството Божие. Вие сте станали много добри, умни, послушни. (Много еще отъ съгласниците ги няма). Изпълнете една пъсень, съ пъсни ще дойдатъ тия хора. Духътъ Божий. Махаръ Бен Аба.

Кажете главната мисъл на миналата лекция. (качества на богатия и бедния. Богатиятъ слизаш, защото той е много натоваренъ, а бедниятъ се качва, той е лекъ. Произходъ на леността.)

Ако имате едно противоречие, какъ ще го примирите? Това съ двъ противоположни енергии въ природата. Какъ ще ги примирите? Въ природата съществува единъ начинъ за примирение. Въ животинското царство и животинското има противоречие. И между минералното и растителното има противоречие; и между животинското и човѣшкото има противоречие. Подъ думата противоречие разбирамъ, че не върваш въ една и съща посока. Между гладния и сития такъ има противоречие. Даже между едната страна на човѣшкото лице и другата има противоречие. И човѣка като го раздѣлимъ на двъ части, отъ пъпа на долу и отъ пъпа нагоре, между енергията има противоречие. Единиятъ човѣкъ наричамъ човѣкъ на желанията, а другия - човѣкъ на мисълта.

Тогава, за да примиришъ човѣка съ животните, има единъ начинъ на примирение. Щомъ не знаешъ какъ да примериши противоречието, ти ще имашъ борба. БОРБАТА Е НАЧИНЪ ЗА ИЗУЧАВАНЕ МЕТОДА НА ПРИМИРЕНИЕТО. Тогава, за да примирите величините X. и Y., споредъ обикновените методи на алгебрата, на какво съ равни тѣ? Нали съ двъ величини вие можете да съставите известно уравнение. Въ сложното тройно правило имате слѣдующата задача: двама души работници за 10 дена изработватъ или ушиватъ 15 ризи; 5 души работници за същото число дни колко работа ще свършатъ? Това е X. При това, това съ все разумни същества. 2 - 10. - 15. 5 - 10. - X. Днитъ какво представляватъ? (разумни същества). 10 е единъ разумно число. Резултатътъ и той е разуменъ. 15 ризи. Законътъ е такъвъ, разумното разумно произвежда. Азъ пиша тъй: Д.Д.Д. Доброто донася добро. Защо? Това е толкова прости истини. Вълкътъ винаги ражда вълчета. И вълчетата нали съ подобни на вълка? Или човѣкъ винаги ражда човѣчета. Може ли човѣкъ да роди нѣщо друго? Ябълката винаги ражда ябълки. Но за доброто дали винаги е тъй, Д.Д.Д. Доброто донася добро? Доброто може да донесе и зло. Въ реда на нѣщата е така, както сега е устроена природата, доброто донася винаги добро. Питамъ, ако ^{убръдимъ} обичащата роди добъръ синъ, синътъ е вече единъ резултатъ на

башата. Неговото тъло е единъ резултат на бащата. Единъ синъ не мисли като баща си? Мисли. Да се повърнемъ два души работници, за 10 дни, и днитъ въ живата природа съ разумни, и 15 ризи и тъ съ живи. Тогава какво ще кажете вие? Съвсемъ ще се объркате. Тогава, за да не се объркаме, ние казваме: това съ дни, това ризи. За 10 дни земята се е обърнала 10 пъти около осъта си; то въ подразбирамъ азъ 10 дни. А 15 ризи, разбирамъ, при това обръщане на земята около слънцето, едновременно човъкъ е работилъ, и той е свършилъ известна работа. Защото и земята е свършила известна работа. Тогава, ние определяме отношението на човъкъ къмъ земята относно работата, какво е?

Сега е въпросът да примирамъ двътъ противоречия. Въ дадения случай, ХУ съ двътъ противоречия. Ти имашъ една мъжност, съ която не можеш да се справишъ. Тя е неизвестната. Неизвестното това е единъ недъгъ, който ме спира въ живота. Ти не го знаешъ кой е, тръбва да го намеришъ. Има единъ законъ за това. Да допуснемъ, вие сте толкова смъли, колкото заяка, носите конбури, казвате, като менъ смълъ човъкъ нъма. А при всъко тръпване отвънъ, вие оставяте кобуритъ, и бъгате. При тръпването, вие забравяте, какво сте казали по-напредъ, и бъгате. Като мине тръпването, вие пакъ сте онзи смълиятъ. Питамъ кой бъше първиятъ методъ, който накара заяка да се уплаши, да се стресне. Ко-
га стана заякътъ страхливъ? Докато заякътъ спъше, бъше смълъ човъкъ, а щомъ се разбуди, стана страхливъ. Докато той спъше, нъмаше никакви нужди, нищо не го стъгаше. Щомъ се събуди, дойдоха всички кредитори, и го уплашиватъ. Законътъ ще дойде. Защо човъкъ тръбва да се спира постоянно? Ако вие забавите една добра мисъль, не я поставите на нейното място както тръбва, тя за бъдеще ще произведе едно противоположно чувство. Така ~~е~~ Заражда се злато. Това е едно допущение въ окултните науки; че всяка една добра мисъль, на която не се е дало ходъ, въ дадения случай, да се прояви, отъ нея се ражда едно лошо чувство. Въ началото, ако не се даде ходъ на добрата мисъль, да се прояви, че се роди едно лошо чувство. Тогава ти казвашъ, отъ къдъ у менъ дейде това лошото чувство? Казвамъ, отъ добрата ти мисъль. Д - Л.ч. Нали това е едно противоречие? Ти казвашъ, какъ тъй? Казвамъ, отъ добрата мисъль, много добъръ си билъ но добъръ съ знакъ минусъ, -Д. Така е съ добрата мисъль, ако тя се отложи. Обратниятъ законъ, яви се една лоша мисъль, ти не ѝ дадешъ ходъ да се реализира, тогава ще се яви едно добро чувство. Л.М. - Д.Ч. Казвашъ, задо си толкова добъръ човъкъ? Азъ казвамъ, защото си билъ лошъ. Следователно, НА ВАШИТЕ ДОВРИ ЧУВСТВА ВИНАГИ СЪТВЪТСТВУВАТЪ НЕРЕАЛИЗИРАНИ ЛОШИ МИСЛИ. А НА ВАШИТЕ ЛОШИ ЧУВСТВА СЪТВЪТСТВУВАТЪ НЕРЕАЛИЗИРАНИ ДОБРИ МИСЛИ.

Това сега съх прѣдположения, вѣроятности. Нали, когато онзи математикъ доказава нѣщата, при известни аксиоми, казва, да допуснемъ това. Обаче съ тия величини вие не можете да работите. Казвашъ, защо трѣбва да приложимъ тази мисъль? Ако не приложишъ добрата мисъль, непрѣменно ще има послѣдици, лоши тѣ чувства. И ти не можешъ да се освободишъ отъ тѣзи лоши послѣдици, - лошите чувства; аи щомъ дойдатъ лошите чувства, тогава ти ще усътиши тия горчечини, отъ които ти ще страдашъ. Слѣдователно, умниятъ вижда, че отъ доброто се ражда злото. Какъ? Това е вече законъ на ПРѢВРЪЩАНЕТО. Въ магията ти трѣбва да знаешъ, какъ се прѣвръщатъ живите сили въ природата. Ти казвашъ, какъ, не съмъ ли азъ свободенъ? Ако при всяка една мисъль, която иде отъ Бог и ти не я изпълнишъ, веднага ти се натрупашъ съ редъ грѣхове. Натрупвашъ се съ енергии, които за бъдеще (трѣбва да) изплащашъ. Не гледайте само философска та страна. Това е едно философско обяснение. Щомъ така е обяснено, има вече смисъль. Ето защо трѣбва да бъдемъ изправни. Има смисъль вече защо не трѣбва да отлагашъ доброто; има смисъль и защо трѣбва да отлагашъ злото. Има резонъ, защо не трѣбва да правишъ зло. За да се роди въ тебе едно добро чувство. И защо не трѣбва да отлагашъ добрата мисъль? За да не се роди зло чуство. По този начинъ ние можемъ да обяснимъ произхода на онази разумнност. Ако ти не се учишъ, да кажемъ, ти си много способенъ, даровитъ, талантливъ, погледната отъ хироматическо, френологическо, астрологическо гледище, грефологически, и по който и да е начинъ за тебе казватъ, той е богато надаренъ човѣкъ, но той все отлага, не иска да учи. Питамъ, какво добива този ученикъ? И виждаме, даровитиятъ става ленивъ. Слѣдователно, той като отлага да прояви своя талантъ, на негово място се явява лѣността. Слѣдователно, произходитъ на мѣрзела отъ кѣдѣ е? Отъ най-даровитите хора. Мѣрзелътъ е единъ резултатъ на най-гениалните хора, на светиите, на гениите, на адептите; тѣ съ родили лѣността. И за това, нѣкой путь и въсъ ви обсѣбатъ такива сѫщества, и вие, за да покажете, че сте гениални, казвате, азъ нѣма да работя. Ще знаете, това е свойство на гениите. Защото, сомо гениятъ има право да отлага работата. Той казва, днесъ ще почивамъ; гений е човѣкътъ.

Та, сега ще знаете произхода на лѣността. Произходитъ на всички нѣща съ все такива. Сега мнозина се спъвате, като дойдете до токива прояви, нможете да си ги обяснете. Има начини за това. Да кажемъ имате едно състояние да ви покажа неговия произходъ. Ще ви кажа, какъ е произлѣзо това състояние. Прѣди 10 прѣраждания, вие бѣхте въ Египетъ, въ единъ храмъ, това е сега, да видите, какъ се е зародило у васъ това състояние, при какви условия. Или ще ви кажа, прѣди двѣ прѣраждания, вие бѣхте въ Римъ, бѣхте единъ римски патри-

ций, или единъ отъ римските цезари. Тогава, вие ще се очудите, какъ сте попаднали тукъ въ България, въ тази аудитория, единъ цезаръ? Но това е не разбиране. Послѣ, може да ви кажа, мнозина отъ васъ са били такива прѣдипотопни животни, и сега сте попаднали тукъ. И така може да се обясне, но то ви са все прѣдположения. Това, за което азъ ви говоря, не са очевидни истиини. Че ме разберете - ОЛАР ВЕЛИР -. Защото, това не е точно. Единъ казва, отъ тукъ до слънцето има 92 милиона км. - ОЛАР ВЕЛИР -. Другъ казва, 93 милиона км. съ. Възможно е. Третъ казва, 94. Това са всички прѣдположения, приблизително само. Тогава, азъ ви казвамъ тъй, 96 милиона км. и 5 см. точно е това, при другите величини, ако вие дойдете до слънцето, не можете да прѣкрадите, а тукъ съ 5-тъкъ см. имате само една малка междина. Следователно, вие ще виждате трен, можете да слѣзвате на слънцето. Но при 92 милиона км. вие не можете да слѣзвате; ще има едно трансформиране. Вие ще останете на срѣдъ пътя, и трѣбва да ви прѣнесатъ съ аироплани. Защото, ще дойдатъ слънчевите жители на помощ, ще кажатъ, добре правятъ земните жители, и ще ви прѣнесатъ на слънцето. Пъкъ може да е 93 милиона км. Но дѣ е точното? Това са само учени прѣдположения, не е грѣхъ. 92 колко прави? $92=11=2$.

Та, сега да се не отвлечаме отъ работата. Извѣстни състояния, които ни идатъ, трѣбва да видимъ, въ основата си каква мисъль криятъ. При сегашния животъ, трѣбва да бѫдете внимателни, и да знаете да изпълните или да отложите една мисъль, защото инакъ, сами ще си създавате своето нещастие. Мнозина не разбираятъ това. ТИ НЕ СЕ ЗАНИМАВАЙ СЪ ДРЕБНИТЕ ПРОТИВОРѢЧИЯ ВЪ ЖИВОТА. НЕ СЕ ЗАНИМАВАЙ СЪ ГОЛЪМИТЕ ПРОТИВОРѢЧИЯ ВЪ ЖИВОТА, по слѣдуващи причини. Не вдигай голъма тежестъ. Защо? Много едноствено, ще се орѣзишъ. Ако вдигаш голъма тежестъ, можешъ да се насилишъ. Орѣзяване, знаешъ какво значи? Прѣсеквате става на гърба. И тогава човѣкъ не може да ходи правъ. Този, който се е орѣзилъ, какъ го казвате вие? (осадилъ се е). Орѣзяване, значи, става посмѣшище на хората; значи, щомъ не можешъ да вдигаш нѣщо тежко, това остава у тебе единъ недѣгъ. И тогава ти ще ходишъ като единъ чорбаджия. Това е орѣзяване. Подигаш се бавно, значи е станало едно расслабване на нервната система. Нервътъ не могатъ да контролиратъ мускулите на цѣляия гръбначенъ стълбъ. Затова не трѣбва да вдигаш тежъкъ товаръ. Тогава, щомъ ти разрѣшаваш една велика задача, ти ще произведешъ сѫщия резултатъ на ума си. И даже не се занимавай съ тежките чувства. За Любовта, това е другъ въпросъ. Но такива грамадни чувства, не ги вдигай, защото и тѣ иматъ тежестъ; защото има осаждване и въ другите области. Осаждане значи да се присадишъ. Когато имашъ едно лошо чувство, ти ще теглишъ една права линия. - А. Какво означава тази права хоризонтална линия?

Какво е турено подъ хоризонталната линия? Подъ тази линия се турат
значенатъя. Имашъ едно лошо чувство, ще го туришъ отдолу, то
е значенатъль. -Л.Ч. Тогава отгорѣ ще туришъ числителъ-доброто

чувство, -Д.Ч. Едното е коренъ, другото е клоницата. Този е законътъ на прѣ-
саждането. Може да туришъ за числителъ една доброкачествена ябълка или кру-
ша върху една присадка, която не съответствува. Слѣдователно, можешъ да прѣ-
карашъ соковетъ на коренитъ въ клоницата, и да дадешъ единъ плодъ, който не
съответствува на майката на тия корени, които съ го произвѣли. Слѣдователно,
лошите чувства всѣкога представляватъ корени, а добрите чувства представляватъ
клоница. Но и при добрите чувства, когато вие циментирате коренитъ на едно
растение, то остава въ земята и се прѣвръща на едно лошо чувство. Чомъ ту-
рите единъ клонъ, о той пусне корени отъ себе си въ земята, почне да пъпли,
да търси храна, той е станалъ лошъ. Чомъ у тебе се зароди желание, да станешъ
ученъ, богатъ, ти си вече лошъ човѣкъ. Ученъ на ученъ радва ли се? (не). Си-
ленъ на силенъ радва ли се? Красивъ на красивъ радва ли се? Пѣвецъ на пѣ-
вецъ радва ли се? Светия на светия радва ли се? Само разумниятъ човѣкъ се ра-
да, но не и глупавия. Само разумниятъ, гениалниятъ човѣкъ се радва, но има и
глупави гениални хора; отлична мисълъ има. Има и глупави адепти. Азъ вземамъ
въ друга смисъль. Онзи, които не могатъ да видатъ последствията, бѫдещите
работи на една тѣхна постълка, а тѣ могатъ да измѣнатъ посоката си. Той знае
че има лоши последствия, но казва, азъ съмъ господарь, ще направя опита, послѣ
ще измѣння нѣщата, нека дойде. Както ние вѣзнахме при единъ човѣкъ, и извѣ-
дихме двѣ торби циментъ. Той не знае, но ние си дадохме правото, казахме, ще
му платимъ. Въ нашия умъ седи мисълъ: ще му платимъ. Но той като иде тамъ,
циментътъ го нѣма. Ние сме добри хора, а си подразделяваме това. Защо? Оправда-
ва се; голѣма нужда имаме, а неговия циментъ, ако седи, ~~и~~ /клъната/ и ѝ може да
се развали отъ влагата. Заради неговия интересъ, употребихме цимента, а парите
вложихме въ Банката. Колко струва, толко ѿ, но сега да си уредимъ работата.

Та казвамъ, умните хора, силните си позволяватъ нѣща, които нѣкой
пътъ се считатъ законни, нѣкой пътъ се считатъ незаконни. Умните като прави-
добро си позволява това. Зависи каква е неговата мисълъ. Морълътъ е, ако ти
постъпишъ правилно въ мисълта си. Не е външната страна на морала. Вътрѣшна
та работа подразбира мисълта и последствията. Ако не изпълни добрата мисъл
иде вече произхода на лошото чувство. Не съмъ мислилъ правилно. Ако въ мене
едно лошо чувство, не съмъ го изпълнилъ на врѣме, забавилъ съмъ го въ свояя
ходъ, като резултатъ ще се яви едно добро чувство. Онзи, които не може да се
въздържа, казва, да се прѣбие като куче. Страхливецъ трѣбва да тегли куршумъ.

Но този човекъ е уменъ, който не убива. Той се въздържа. И това въздържание
става причина, да се роди едно добро чувство. Именно този господинъ като се
въздържа, става причина, да се яви нѣщо хубаво, красиво въ свѣта. Питамъ, кое
е по-добре, да изпълнимъ желанията на хората, да се покажемъ, че сме силни...

Вие, които не разбирате закона, казвате, човекъ не трѣба ли да
работи? РАЗУМНО ТРѢБВА ДА СЕ РАБОТИ! Нѣкой путь, човекъ когато се въздържа,
работи, а нѣкой путь, когато не се въздържа, работи. Кога трѣба да се въз-
държа човекъ? Сега вие, ако вземемъ всички въздържатели, нали прѣпоръзвате
въздържанието. Но опасно нѣщо е въздържанието. Въздържанието при пиянство-
то е едно благословение, но да се въздържашъ да правишъ добро е едно прѣ-
тъжение. Слѣдователно, въздържателитѣ едноврѣмено сѫ и добри и лоши хора.
Кога и
Ти трѣба да знаешъ какъ да се въздържашъ. Кога трѣба да се въздържатѣ?
Хубаво е, казвашъ, да любишъ, да любишъ, но ти можешъ да бѫдешъ и свѣтия
можешъ да бѫдешъ и прѣстѣпникъ въ Любовъта. Ако залюбишъ една кокотница, и
я изядешъ отъ любовъ; ако залюбишъ едно конче, и се качишъ на гърба му; ако
залюбишъ дрѣхитѣ, това и онова, и всичко това ти пристане. Казвашъ, да се лъ-
бимъ. Азъ не съмъ съгласенъ съ това. Нѣкой путь обичамъ да не ме лъбатъ хо-
рата. Сега вие искате всички хора да ви лъбатъ. Това е пой-голѣматата нещасті.
Въ природата не сѫществува такъвъ законъ, дѣто всички да те обичатъ.

И вие, които разглеждате сегашния животъ, намирате едно голѣмо
противорѣчие. Но, ако нѣмаше това голѣмо противорѣчие, вие по никой начинъ
не можеше да сѫществувате. Благодарение на това противорѣчие, въ което се на-
мирате, вие имате сѫществуване, и всичко, което имате. Но, ако това противорѣ-
чие биха го прѣмахнали, веднага вие ще се пукнете като единъ мекуръ. Съврѣ-
мената наука разправя, че върху човека има едно давление, една тежестъ отъ
1200 килограма, но същеврѣмено, отъ вътре има едно противодействие, какъ го на-
ричатъ въ физиката. (вътрѣшно напрѣжение). Слѣдователно, ако вие намалите
външното налягане съ , а оставите вътрѣшното напрѣжение, какво ще стане
съ васъ? (Ще се пукнемъ). Тогава, азъ изкарвамъ този законъ: всички хора, кои-
по- малко
то ставатъ високи и по-шикави налягането отъ вънъ е ~~стремъ по-излишъ~~, а
отъ вътре е по-голѣмо; при по-добри условия сѫ тѣ; а
всички хора, които дътаватъ дребни, налягането отъ вънъ е станало по-голѣмо,
а напрѣжението отъ вътре е по-слабо. Вследствие на това е станало смаляване
тази е причината относно налягането отъ вънка. Давашъ на единъ човекъ мал-
ко храна, условията отъ вънъ сѫ лоши. Малко налягане има отъ вънка. Дадешъ
на човека доста храна, и веднага той стане бабачко. Увеличение става.
Сега трѣба да прѣведете тѣзи изрази. Да кажемъ, колко трѣба да
ядешъ? Ето какъ азъ поставямъ изварона; азъ го поставямъ точно тѣй, почти

III-

механически е законътъ: ВЪНШНОТО НАЛЪГАНЕ ТРЪБВА ДА СЪБОТВЪТСТВУВА НА ВЪТРЕШНОТА НАПРЪЖЕНИЕ. Тръбва да има една равномерност. Ако ти туришъ на стомаха си повече храна,ще иждивишъ повече енергия,и ако тази енергия,ти не можешъ да я вземешъ отъ храната,понеже може да иждивишъ повече енергия за храната,която няма да ти достави толкова,колкото ти си изразходилъ,затова,яжъ по-малко.

И този законъ съществува. Вие не наблюдавате. Отъ 10 дена ко-
кашкитъ знаятъ,че ще дойде това връме, тъй изпорониха една нива .Климатичес-
ки у тъхъ се събудиха известни сили,яви се една енергия,тъ роватъ по нивата,
изваждатъ житото отъ земята;казватъ,че се развали връмето,и тичатъ. Въ-
обще у военитъ и у птиците е така,тъ взиматъ провизии за три дена; че ка-
то дойде лошото връме,да иматъ изборски въ запасъ.Който види,що какъ,тия
кокошки съ подлудъли.Тия кокошки прѣдвѣщаватъ връмето.У тъхъ има едно го-
лъмо напрѣжение,у тъхъ се събужда съботвътна енергия отвѣтъ,и кокошкитъ
ставатъ активни.По нѣкой пътъ,у васъ може да се зароди едно желание,може
да искате да станете щастливи,тогава,азъ мога да ви пророкувамъ,какво ще
излѣзне отъ васъ. Щомъ вие искате да станете щастливи,непрѣменно ви иде
едно голъмо изпитание.Същиятъ законъ,ти искашъ да станешъ богатъ,освѣнъ,
че няма да станешъ богатъ,но голъма сиромашня иде отгорѣ ти. Ти отивашъ на
училище,казвашъ,научехъ си урока хубаво,днесъ учительъ ще ми пише 6. Но
тъй се случава,че освѣнъ дѣто 6.не получавашъ,но получавашъ една двойка.Ти
казвашъ,забѣркахъ се,азъ си знайхъ
ума.Това стана по простата причина и тя е слѣдуещата. Този ученикъ е билъ
много самоувѣренъ;той върви,и прѣпраща своята мисъль на учителя; а учитель
и той е положителенъ;а двѣ положителни величини се отблъсватъ.Когато уче-
никътъ праща една мисъль,че той знае прѣмета си,тогава учительъ ще ти да-
де най-трудната задача,хване те тамъ,и ти загазишъ. Пѣкъ,ако нѣкой каже:
ще ме скъса учителя,какво да правя? Недовѣрчивъ е къмъ себе си,но праща ме-
ти
ки мисли къмъ учителя,и учительъ поомѣкне малко,и като го пита,каже,хайде
да ми не отъ мене. Даде му най-лѣсното,и му тури 6. Като излѣзне ученикътъ,
той е подигнатъ ва себе си. Но благодарение на този законъ,че той вътрѣшно
показва слабата си страна,и учительъ става по-снизиходителенъ. Питамъ,кое
е снизхожденіе,че ти тури двѣ или нестъ? Разбира се шестъ е по-хубаво.Задо-
то чувствата,когато мислимъ,че знаемъ,и чувството,че не знаемъ,каква е разликата
между тѣзи двѣ чувства?

Но ние се отдалечихме отъ прѣмета. Сега произхода на доброто
у тебе.Ако искашъ да станешъ гениаленъ човѣкъ,да оправишъ работитъ си,всъ-
кога изпълнявай онова малкото добро,което се явява у тебе,и никога не

отлагай, не го отказвай. Никога не отказвай тия малките побуждения, малките тласъци, които имаш къмъ доброто. Всички единъ мальъкъ тласакъ, който имаш къмъ доброто, това е единъ свещенъ тласъкъ на живота. Прилагай, прилагай малките тласъци на доброто. Ти чакаш добритъ резултати. Въ природата резултатъ моментално нъма. Докато да се образуватъ кибритечните клечици ~~вълко~~ връме съ работили ученичите хора. Мислите ли, че туй слънцето, което сега ни свъти, знаете ли колко милиарди вълкове се минаха, докато дойде слънцето да свъти, тъй както сега свъти? Това не стана тъй изведнажъ, - само да махнеш съ ръката си, и да стане. Сега, всички единъ отъ васъ като има една кутия съ кибритечни клечки, той знае закона, като махне веднажъ съ ръката си - цъкъ, и ще запалиш огъния. Сега тъй става, но докато се получи това съчетание на кибритечната клечка съ огъния, минали съ съ вълкове, докато дойдемъ до това съчетание на нъщата днесъ. Същото е и съ ръчъта. Колко връме е минало докато се дойде до това правилното писане, както сега съществува на земята. И колко хора съ работили върху това. Но това не е едно достояние само на васъ. Ти казвашъ, азъ го зная. Ти така си го научилъ наизустъ, но знаешъ ли колко хора съ работили върху тъкъ?

Та законите въ природата тръбва да се изучаватъ разумно. Вие се га разбрахте ли връзката, когато хората кажатъ, че отъ добро се ражда зло, и отъ злото се ражда добро. Разбрахте ли начинъ, какъ се ражда и, дъ ^{отъ} е връзката. Нали сте чували, всъко зло за добро; тогава и всъко добро за зло. Ние разбираме така, слѣдъ като въздържамъ една лоша мисъль, не я прилагашъ, че се яви като резултатъ доброто. Нъкой пътъ си неразположенъ, искалъ да кажешъ нѣкому една лоша дума да ти отлекне. Кое е по-хубаво да ти отлекне, или да не ти отлекне? Щомъ искалъ да ти отлекне, азъ да ви кажа, има единъ начинъ, когато искате да кажете нѣщо, за да ви отлекне, ще си купите една модерна цѣвъ, 50, 60 см дълга, и два см. въ диаметъръ. И когато сте неразположени, излязте вънъ отъ града, изкопайте една дупка, турете цѣвъта въ дупката, и кажете това нѣщо въ земята, да ви отлекне. Идете въ планината, кажете прѣзъ цѣвъта, което имате да кажете, тъй герончески, че всички да ви разбератъ, върнете се тогава въ града. Знаете ли какви съ последствията, когато нѣкой си позволява много да говори? Върви единъ господинъ, много честолбивъ, въ турско връме това, съ фесъ и съ писъмъ на главата, минава единъ пехливанинъ покрай него, и го ^{стъп} набутва, този и му казва, ти слѣпъ ли си? Пехливанинъ се обляза и му ушива една пълъница, той се поваля на земята, и феса му хвръква настризи. Питамъ, какво спечели ти като му каза, ти слѣпъ ли си? Този пехливанинъ минава покрай другъ единъ турчинъ, който видѣлъ всичко това, и го побутналъ съ лакета си, този веднага се

покланя предъ него, и му казва, крайно ви благодаря, азъ съмъ щастливъ, единъ такъвъ голъмъ юнакъ да сръщна, и да ме настъпи. Тогава, този пехливанинъ по тупа по рамото и гърба, изважда нещо отъ джоба си, една кадия, и му огнава, и казва, брава, такива като тебе ние така защищаваме, а иначе като този, ние поваляме на земята. Ала турка иши. Та, въ дадения случай, когато дойде единъ голъма зло до тебе, и те настъпи, не му казвай, че слѣпъ ли си. Туй подразбира: "не противи се злому." Кажи тогава на това зло, за голъма привилегия си тамъ, че такъвъ голъмъ герой като тебе се допре до мене. Тази е вътръшната философия. Друго яче, нѣма друго разрѣшение. Туй което е станало, не може друго яче да стане. Въ сѫдаще може, но сега не може. Счупила се стомната, има друга една, която чака, кандидатъ е тя, атази, счупената, тя си е свършила кармата. Една стомна, когато се счупи, тя се радва, дава банкетъ, че се е счупила. И когато една рокля се скъса, и тя се радва, и тя дава банкетъ. Когато обущата се скъсатъ, и тѣ свързватъ своята карма. За тебе е нещастие, а за тѣхъ е цѣлостност. Вие ще кажете, какъ тѣй? Всѣка волска кожа е живи. Тия клѣтки на животните неумиратъ; тия кожени обуда, които носите, клѣтки на кожата неумиратъ лѣсно. Когато умре кожата на нѣкои обуда, тѣ почватъ да се пукатъ, и нитѣ, а докато клѣтки сѫ живи на кожата, обущата сѫ здрави, само се избриватъ, клѣтки сѫ живи, слѣдователно, тѣ се радватъ, че се освободили, защото човѣкъ е по-лопъ господаръ отколкото животните.

Сега приложението на тази мисълъ. Отъ кѫдѣ произтичатъ нѣкои неприятности? Малки сѫ причинитѣ. За това всѣки единъ отъ васъ трѣбва да се радва, когато му дойде една хубава мисълъ, и всѣкога трѣбва да я прилага. НИКОГА НЕ ОТЛАГАЙ ХУБАВИТЕ, КРАСИВИТЕ МИСЛИ, КОИТО ИДАТЬ ВЪ ДУШАТА ТИС! Налико Ѹко се хванала на една паяжина, и знаете онази поговорка, онзи малъкъ разказъ, дѣто една пчела, се морила на единъ човѣкъ, да я освободи, казала му, искамъ да се върна при моя кошеръ, чакатъ ме, дала съмъ обѣщане; за бхдаще ѹе че ти направя и азъ една услуга, едно добро. Той я погледналъ, и казалъ, какво добро ѹе ми направишъ, азъ съмъ добъръ човѣкъ, и я освобождава. Обаче, единъ денъ, когато единъ неговъ неприятелъ се цѣлѣлъ да го убие, тя го ужилила, и тѣй го избавила отъ смъртъта. Ако изпитните най-малката добра мисълъ, нѣкога тя ѹе ви избави отъ едно голъмо нещастие, отъ една неприятност. А нѣма по-хубаво нѣщо, човѣкъ да има винаги расположение на духа. Разположението на духа, това е едно отъ най-красивите съчетания на разумно-дѣйствуваци сили въ насъ. Когато всички, сили у човѣка сѫ въ хармония, това е разположение на духа. И ние никога не трѣбва да нарушаваме туй вътръшно равновѣсие.

Вследствие на това нарушение, ние имаме известни противоречие. Запримъръ, яви се у тебе желание да имаш два чифта лачени обуца, или яви се желанието да имаш двъвратовръзки, или три костюма дрехи; можеш да имаш и 10, но въздадения случай тъ не ти съ потръбни. Ти си единъ пътникъ, и можеш да носиш едва единъ костюмъ, можеш да носиш двъвризи, едни гащи, а два костюма не ти съ потръбни. ~~Ни~~ ще кажешъ, че ги туриш въ куфара. Но представете си, че куфаръ е гърба, тогава ти ще носиш двъвризи, едни гащи, въ крайнъ случай една фланела, единъ килограмъ оризъ; ако ти туришъ два костюма, облеченъ си хубаво, комил-фъс! Имашъ едно дебело зимно палто, едно вътръшно палто, гащи, жилетка, фланели, и така тръгнешъ изъ чаршията. Сега къде е злото? Едно, ти самъ не можеш да го носишъ, и второ, като те види нѣкой съ голѣмъ багажъ, а той нѣма никакви дрехи, и той почне да ходи подиръ ти; ти седнешъ да си починешъ, той те дебне като нѣкой въликъ. Ти мислишъ, че си осигуренъ, ~~заспиши~~ но като станешъ палто то го нѣма, хвръкналъ. Докато идешъ до голѣмата станция и голѣмото палто ще хвръкне, и ти ще останешъ съ своите дрехи. Това съ нѣща, които сега ставатъ въ живота. И всички тия кражби и обири въ живота се дължатъ на този вътръшния страхъ. И това е най-естественото положение, което сегашните хора иматъ. И за това казватъ, нѣма моралъ. Нѣма моралъ на богатите хора. Азъ казвамъ, нѣма разумност у богатите хора, но нѣма разумност и у бедните хора. И единъ и другите съ неразумни. Богатиятъ не знае защо е богатъ, и бедниятъ не знае защо е беденъ. Ти си добъръ, и не знаешъ защо си добъръ; лошъ си, и не знаешъ защо си лошъ. Това е всичката философия.

Сега, понеже вие се гответе като кандидати, азъ наричамъ, нѣкои от васъ ще свършите по закона на силните хора, нѣкои отъ васъ ще бѫдете силни, гениални хора, нѣкои отъ васъ ще бѫдете бедни хора, нѣкои светии, адепти, учители, професори, поети, философи, а нѣкои отъ васъ ще бѫдете готвачи, разсилни, метачи, а нѣкои - владици. Е конъ съ? - Нѣкои. Това съ възможности. Има само една наука. За изчисление, всъко нѣщо си има своята правила. За менъ е важен произхода на хубавите и красивите чувства и произхода на лошите чувства. Това е най-важното. Малките добродѣтели, - изпълнявайте ги. Малките лоши чувства, забавяйте ги, прѣвръщайте ги. Щомъ се яви едно лошо чувство, прѣвърни го въ една добра мисъль. По кой законъ? Чрезъ закона на въздържанието. Щомъ се появи една добра мисъль, какво тръбва да правишъ? Отхвърли закона на въздържанието! Не се въздържай, пий колкото искашъ. Онзи истинскиятъ добъръ човѣкъ не може да се въздържа отъ нищо. Въ Божествения свѣтъ въздържание нѣма. Но тамъ и зло нѣма. Всичко е положително. Защото въздържание има само въ нега-

тивнитъ страни. Щомъ се каже, ти не прави зло! Ти си на земята. Това не прави, основа не прави, това е отрицателно. А щомъ кажешъ, азъ правя добро, всичко добро правя, ти се намирашъ въ небето, това е Божествения свѣтъ. За земята не мога да ви кажа, прави зло. Затова хавамъ, въздържай се! На земята най-първо ще проявишъ своето въздържание, а послѣ ще проявишъ своята положителна страна, Божественото. По този методъ може да се изправи живота.

да допуснемъ,

Напримѣръ, нѣмашъ обуца, поради че си скъсани, обущата скъсто, дрехитъ всичко е скъсано, имашъ стотина лева, вземи си една игла и ~~една~~, и се постараи да зашиешъ скъсаното съ крѣпки; и всѣка сутринъ погледни си крѣпки-тъ, така хубаво, но чисти да бѫдатъ дрехите ти. Онзи, който ще те хареса, той ще те хареса и съ крѣпките; ако хубаво си защити крѣпките, послѣ, всичко е чистиско, той ще те хареса повече, отколкото, ако ти си облеченъ безъ крѣпки. Нѣкой пътъ, азъ харесвамъ хората съ съдрани гащи повече, отколкото иначе. Азъ бихъ прѣпочълъ единъ способенъ ученикъ съ 10 крѣпки на палтото си, отколкото единъ княжески синъ, и неспособенъ, който не може да раздѣли на двѣ магарета слама. По-добъръ е крѣпките съ знанието, отколкото хубавите дрехи безъ знанието. Така трѣба да бѫде на земята. Крѣпките тукъ си потрѣбни. Колкото повече крѣпки има на земята, толкова е по-добъръ. А на небето е обратното. Но тукъ на земята крѣпките си една привилегия. А щомъ искате да бѫдете по-щедъръ между хората, ако всички си съ съдрани дрехи и крѣпки по тѣхъ, нека един да се яви между тѣхъ съ цилиндъръ, твой като че спуснатъ отъ небето. Ние не сме за беднотията, не. СИЛАТА НА ЧОВѢКА Е ВЪ ДОВОЛСТВОТО. Да бѫдешъ даволенъ като погледнешъ единъ човѣкъ, който е облеченъ хубаво, порадвай му се. Кажи, много се радвамъ, дано неговите мисли и чувства си такива, каквито си дрехите и шапката му. Иначе, колкото и да учите, ако нѣмоте това вътрѣшното схващане всичко е фазаполовине. И ако вие така не наредите живота си, всѣкога ще свѣршвате живота съ единъ минусъ. А минусъ това не е животъ. Все теки, трѣба да дойдете да свѣршите съ плюсъ. Плюсъ азъ разбирамъ положителното въ живота; а минусъ, това си все отрицателните стойности. И/ИЗБІЖДАНІЕ

Това дж сега възможности, които ви дадохъ, за да учите добъръ. Отъ това гледище и отрицателниятъ животъ е на мястото си. Защото, ако той не съществува, и доброто не може да се прояви. Защото съществува по единствената причина, да съществува доброто. За това, когато ти си лошъ, че кажешъ, една възможност да проявишъ доброто. Какъ? Ти само прояви въздържание като човѣкъ, който освободилъ пчелата. Този пехливанинъ. Като минешъ нѣкъде направи едно малко добро.

Сега, основната мисълъ. Неизпълненитъ добри мисли, раждатъ

лошиятъ чувства, а лошиятъ чувства, тъй вече образуватъ почва за това, което хора
тъй наричатъ карма. Азъ ви казвамъ условията какъ се плетатъ ниските на кар-
мата. А цомъ се въздържашъ отъ една лоша мисъль, ти давашъ ходъ на едно доб-
ро. Слъдователно, създавашъ своята дихария. Всъки единъ отъ васъ тръбва да се
стрѣми по този начинъ да урежда живота си. Така, по този начинъ, човѣкъ като
седи въ стаята си, той може да създаде своето бѫдаще. И като ходишъ по улица-
та, можешъ да създадешъ своето бѫдаще. А тъй както сега е устроенъ животъ.
Тона е животъ на лотария: я се падне, а не се падне. Ако азъ брѣкна по този
законъ въ лотарията, винаги ще нафарамъ този билетъ, който взема, който има съ-
държание. И ако вие ми дадете една торба съ ябълки, мислите ли, че азъ нѣма
ябълка
да взема най-хубавата? Като брѣкна, азъ знамъ каква ябълка ще взема, червена
ли, бѣла ли, сладка, или кисела. Въ мене има усѣть, безъ да гледамъ ябълката,
азъ знамъ каква е тя. Правили ли сте вие нѣкой пътъ такъвъ опитъ. Ще туримъ
разни ябълки въ една торба, да видимъ, кой отъ васъ може да знае, каква ябъл-
ка взима. Има единъ вътръшъ усѣть, като пипнешъ, ти можешъ да развиешъ свой
усѣть, и да извадишъ най-хубавата ябълка. Като че плодътъ самъ прѣдава сво-
ето разположение на тебе, на рѣката ти. Можешъ да познаешъ ябълките въ тор-
бата, и безъ да ги гледашъ.

Та цѣлиятъ нашъ животъ и нашето щастие е турено като плодоветъ
въ една торба, дѣто много пти тръбва да бѣркame. И като не знаемъ, какъ да
изваждаме, изваждаме нѣкоя кисела, горчива или червива ябълка. Само въ тази
наука дробъ не се събира съ цѣло число. Събиратъ се дробъ съ дробъ. Ти ка-
то станешъ сутринъ, тръбва да знаешъ цѣло число ли си, или дробъ.

Тайна молитва.